

POST BELLUM

seržant RAF JAN KUBÁŇ

Dovolujeme si publikovat článek ŠUMICKÝ RODÁK ze Šumického zpravodaje č. 3/2012 autorů Františka a Stanislava Kubánových:

Narodil se v roce 1899 v Šumicích v domě č. 160. Pocházel z 8 sourozenců. Už v mládí nesnášel bezpráví. Vyučil se ševcem u Bati ve Zlíně. Po narukování do 1. Světové války v 18 letech zběhl. Skrýval se v šumických sušárnách a okolních lesích, několikrát dělali četníci razii na jeho dopadení. Pak jej někdo udal, že se skrývá v okolí svého bydliště. Po skončení 1. světové války pracoval u Bati ve Zlíně a pak až do vypuknutí 2. světové války ve Fatře Napajedla.

Už na začátku 2. světové války se zapojil do odboje. Po vyzrazení okupantům byl na přímé nařízení pana Bati odeslán do Jugoslávie zařizovat fabriku, a tím se těsně vyhnul zatčení gestapem. Po obsazení Jugoslávie Němci utekl do Afriky, kde se nechal najmout do francouzských cizineckých legií. Když napadl Hitler Francii, byli sem tito legionáři přesunuti, aby ji bránili proti Němcům. Po obsazení Francie museli zahraniční vojáci uprchnout Šumický rodák do Anglie, protože se na ně nevztahoval statut válečných zajatců a po zatčení by byli popraveni a v případě zjištění totožnosti by totéž postihlo i celé jejich rodiny v Čechách.

V Marseille se nalodili na loď, která vezla z Afriky do Anglie uhlí. Tady byli rozděleni k určitým druhům zbraní. Byl přidělen k 311 bombardovací peruti jako zadní střelec v posádce kapitána Fejfara. Po náletech na Německo, kde bombardovali Kiel, Hamburk, Brémy a jiné, začal ztrácet sluch a byl proto přearžován do štábu 311. bombardovací perutě jako seržant ve funkci výkonného velitele roty. Po skončení války se už jako štábní kapitán vrátil do vlasti s archivem 311. bombardovací perutě. Byl se všemi vojenskými poctami přivítán v Praze na letišti.

Když se po mnoha letech v září 1945 vrátil do Šumic, byla na jeho počest uspořádána ve školní zahradě velká oslava. Hrála hudba a byla dokonce porážena kráva na pohoštění. Nastoupil do zaměstnání do Fatry Napajedla na vedoucí pozici. Po Únoru 1948 byl vyhozen a nikdo jej nesměl zaměstnat. Živil se jako švec, příležitostně na stavbách a u sedláků.

Jmenoval se Jan Kubáň, bydlel v Šumicích Ve žlebě, s manželkou Barborou měl dva syny. Miroslava, který byl horníkem a tragicky zahynul a Zdeňka, který vystudoval důlní inženýrství a byl ředitelem dolu Doubrava v Karvině a zemřel v 52 letech.

Jan Kubáň zemřel v roce 1956 na infarkt, když čekal v Újezdci na vlak. Byl oceněn mnoha anglickými i českými vyznamenáními. Je pohřben na hřbitově v Šumicích v hrobě u hlavního kříže. Čest jeho památce – nezapomeneme.

František a Stanislav Kubáňovi

Ve fotogalerii si můžete prohlédnout fotky z pohřbu Jana Kubáně (zemřel 7. 2. 1956) a současné obrázky ze šumického hřbitova. Poslední fotografie je z exhumace ruského vojáka, který byl zastřelený spolubojovníkem z nedbalosti v Šumicích po válce 1945. V lednu 1946 byl u pomníku padlých exhumován a převezený jinam. Čestnou stráž v uniformě s lodičkou drží Jan Kubáň.

Fotogalerie

